

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 3 af
28. november 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L
73).**

Spørgsmål nr. 3:

”Lovforslaget omfatter ikke personer ansat på ordinære vilkår, som har udsigt til at vende tilbage til arbejdsmarkedet i et fleksjob inden for en periode på 2 gange 52 uger. Ministeren bedes oplyse:

- a) Hvor mange personer drejer det sig om?
- b) Hvad vil det koste at lade lovforslaget omfatte disse personer?
- c) Hvilke motiver ligger til grund for den negative forskelsbehandling af personer med handicap og nedsat arbejdsevne, som alle fortsat er tilknyttet arbejdsmarkedet som lønmodtager eller selvstændig?”

Svar:

Ad a)

I 2005 var der omkring 2.200 personer, der ophørte med at modtage sygedagpenge pga. den generelle varighedsbegrænsning, og som ikke var omfattet af mulighederne for forlængelse af dagpengeperioden.

Det skønnes med betydelig usikkerhed at forslaget om udvidelse af målgruppen ville omfatte omkring 1.000 personer årligt, og at de i gennemsnit ville få forlænget deres dagpengeret med 52 uger.

Ad b)

Inddragelsen af denne persongruppe skønnes med betydelig usikkerhed at medføre øgede udgifter til sygedagpenge 175 mio. kr. årligt. Dette modsvarer af en mindre udgift til kontanthjælp på 65 mio. kr. Udvidelsen af gruppen der kan opnå ret til at få forlænget ret til sygedagpenge skønnes således at medføre øgede udgifter på omkring 110 mio. kr. årligt.

Det skal bemærkes, at sådanne ændringer kan medføre betydelige adfærdsændringer, hvorfor udgifterne ved forslaget kan overstige det skønnede.

Ad c)

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 1 er forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, nr. 1-3 baseret på udsigten til at vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked.

Hvis man inddrager revalidering eller behandling med sigte på det støttede arbejdsmarked vil man inddrage grupper for hvem der – i nogle tilfælde –

December 2006

Vores sag

301-0037 (06-21-0019)

hersker stor usikkerhed om arbejdsevnen. I sådanne tilfælde er man efter regeringens opfattelse uden for sygedagpengelovens intentioner.

Om princippet bag reglerne om fleksjob kan det oplyses, at der ikke kan visiteres til et fleksjob, hvis personen kan klare et job på normale vilkår – og det i forhold til ethvert erhverv på arbejdsmarkedet.

Visitation til fleksjob forudsætter derfor, at det gennem arbejdsprøvning, revalidering m.v. er konstateret, at personen ikke kan klare et job på normale vilkår, herunder efter de sociale kapitler i overenskomsterne om aftalebase-rede skånejob.

Hvis det i sygedagpengeforløbet besluttes, at en sygedagpengemodtager skal i fleksjob, standser sygedagpengene. Hvis det ved stillingtagen til forlængelsen ikke er besluttet, at den sygemeldte er berettiget til et fleksjob, er det fordi den sygemeldte ikke er afklaret. Det giver derfor ikke mening at indføre en mulighed for kunne forlænge med henblik på, at den sygemeldte skal i fleksjob.

Endelig ville der være en risiko for, at man ved den foreslåede ændring skaber forventninger om et fleksjob, og dermed bidrager til fastholdelse af et fleksjobperspektiv.